

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2001

Nr 1433—1439

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1433	Lag om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter	3957
1434	Lag om ändring av lagen om fastighetsförrättningsavgift	3959
1435	Statsrådets förordning om riksomfattande mål för utbildningen enligt lagen om grundläggande utbildning och om timfördelning i den grundläggande utbildningen	3962
1436	Statsrådets förordning om redovisningen av avkastningen av penninglotteri-, tippnings- och vadhållningsspel	3967
1437	Statsrådets förordning om ändring av 3 och 5 § förordningen angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond	3968
1438	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om ortodoxa kyrkosamfundet	3969
1439	Statsrådets förordning om justering av räntan på vissa statens försäljningsprisfordringar och statliga lån enligt lagen om renskötselägenheter, naturnärlingslagen och renhushållningslagen	3970
1439	Statsrådets förordning om justering av räntan på vissa statens försäljningsprisfordringar och statliga lån enligt lagen om renskötselägenheter, naturnärlingslagen och renhushållningslagen (Översättning till samiska)	3971

Nr 1433

Lag

om ändring av lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter

Given i Helsingfors den 21 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 juli 1977 om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977) 76 och 88 § samt
fogas till lagen en ny 72 d § som följer:

8 a kap.

Ändring och upphävande av rättighet och begränsning samt överföring av rättighet

72 d §

Om den som ansöker om inlösen behöver använda ett område till vilket den sökande på grundval av inlösen har särskild rättighet för ett syfte som avviker från inlösningsbeslutet, kan lantmäteribrån på ansökan ändra det användningssyfte som nämns i inlösningsbeslutet, om ett allmänt behov det kräver och det men eller den skada som ändringen vållar

ägarna av området eller innehavarna av andra särskilda rättigheter som hänför sig till området är ringa. I annat fall skall på ett ärende som gäller ändring av användningssyftet tillämpas bestämmelserna om inlösningsstillstånd och inlösningsförrättning som utförs med stöd av tillstånd.

Lantmäteribrån skall innan ett beslut enligt 1 mom. fattas ge dem vars rätt saken gäller tillfälle att inom utsatt tid ge sitt utlåtande om ansökan. På detta förfarande tillämpas 8 och 9 §. Lantmäteribrån skall utan dröjsmål i den ordning som anges i 9 § 1 mom. förutom sökanden delge också

RP 87/2001
JsUB 10/2001
RSv 162/2001

områdets ägare och rättsinnehavare det beslut genom vilket användningssyftet har ändrats. En besväransvisning skall bifogas beslutet.

En sakägare som anser att en ändring av nyttjanderätten vållar honom men eller skada skall meddela lantmäteribrån sitt ersättningsyrkande inom sex månader från det att beslutet har delgetts eller, om ändringen av inlösningsbeslutet har överklagats, inom den nämnda tiden från det att beslutet har vunnit laga kraft. Om parterna inte kommer överens om ersättningen inom en av lantmäteribrån utsatt skälig tid, avgörs frågan vid en förrättning för vilken gäller 71 § 2 mom. En delgivning som avses i 2 mom. skall innehålla uppgifter om möjligheten att framställa ett ersättningsyrkande.

I fastighetsregistret skall göras behövliga anteckningar om ändringar av inlösningsbeslut och om förrättningar som avses i 3 mom.

76 §

Den som ansöker om inlösen kan bytas ut medan inlösningsförrättningen pågår, om den tidigare sökanden samtycker till bytet och den nya sökanden lägger fram tillförlitlig utredning om att den egendom som skall inlösas kommer att användas för det syfte för vilket inlösningsförrättningen har sökts eller beviljats.

Helsingfors den 21 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Ett ärende som avses i 1 mom. avgörs av den myndighet som beviljar inlösningsförrättningen, om en sådan ansökan görs innan frågan om inlösningsförrättningen har avgjorts. Görs ansökan medan inlösningsförrättningen pågår, avgör inlösningskommissionen ärendet genom ett beslut som fattas vid inlösningsförrättningen. En ansökan som har gjorts efter det att inlösningsförrättningen har avslutats men innan inlösningsförrättningen är slutförd, avgörs av lantmäteribrån.

När skäl därtill prövas föreligga, skall 8 och 9 § tillämpas innan tillstånd beviljas.

88 §

Om inte något annat följer av denna lag, utgör besvär över beslut om tillstånd till undersökning, inlösningsförrättningen eller sådan ändring av ett inlösningsbeslut som avses i 72 d § 1 mom. inget hinder för att undersökningen görs, inlösningsförrättningen verkställs eller området används enligt ändringen av inlösningsbeslutet, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2002.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 1434

L a g**om ändring av lagen om fastighetsförrättningsavgift**

Given i Helsingfors den 21 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 12 april 1995 om fastighetsförrättningsavgift (558/1995) 6 §, samt
ändras 3 och 4 §, 7 § 2 mom. 2 punkten, 10 §, 12 a § 1 mom., 13 § 2 mom. och 14 §, av
dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 878/1996 samt 4 §, 12 a § 1 mom. och
13 § 2 mom. sådana de lyder i sistnämnda lag, som följer:

3 §

Fastighetsförrättningsavgiften skall till sin storlek motsvara de totala kostnader som fastighetsförrättningen orsakar staten eller kommunen (*självkostnadsvärde*). För förrättningar av samma slag kan fastställas en avgift av samma storlek även i sådana fall där de totala kostnaderna för enskilda förrättningar avviker från varandra.

Fastighetsförrättningsavgiften fastställs som arbetsersättning eller förrättningsersättning. Den fastighetsförrättningsavgift som uppbärs för förrättningen kan fastställas dels som arbetsersättning, dels som förrättningsersättning.

Arbetsersättningen fastställs på grundval av den arbetstid som använts för förrättningen, de genomsnittliga lönekostnaderna samt,

i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, på grundval av de övriga kostnader som orsakas lantmäteriverket eller kommunen för verkställandet av förrättningen.

Förrättningsersättningen fastställs enligt förrättningsslag till jämnstort belopp på grundval av de genomsnittliga totala kostnader som förrättningarna orsakar.

Av särskilda skäl kan, på det sätt som bestäms genom förordning av statsrådet, bestämmas att fastighetsförrättningsavgift inte skall fastställas eller att avgiften fastställs till ett mindre belopp än vad som anges ovan.

4 §

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmel-

ser om de avgifter som fastställs med stöd av 3 §. Avgifterna för fastighetsförrättningar, som verkställs på förordnande av kommunens fastighetsregisterförare, fastställs dock på samma grunder i en fastighetsförrättningsavgiftstaxa, om vilken kommunfullmäktige beslutar.

7 §

Fastighetsförrättningsavgift bestäms inte heller för

2) nyskifte till den del som förutsättningarna för och omfattningen av förrättningen därvid har undersökts och avgjorts, och det inte är fråga om sådant nyskifte enligt 68 § 2 mom. fastighetsbildningslagen som anhängiggjorts genom ansökan av den som genomför ett projekt,

10 §

Fastighetsförrättningsavgiften för en fastighetsförrättning fastställs och uppbärs efter att förrättningen har vunnit laga kraft. För andra åtgärder eller uppdrag fastställs och uppbärs en fastighetsförrättningsavgift efter att åtgärden eller uppdraget har genomförts.

Innan den slutliga fastighetsförrättningsavgiften fastställs kan kostnaderna för utförda arbeten eller en sådan andel av fastighetsförrättningsavgiften (*avbetalning*) som motsvarar den uppskattade omfattningen av den genomförda delen av en oavslutad förrättning fastställas och uppbäras. Om den slutliga fastighetsförrättningsavgiften skall fastställas som en förrättningsersättning, kan det dock bestämmas att den avbetalning som uppbärs för en avslutad förrättning är lika stor som den slutliga fastighetsförrättningsavgiften. Avbetalningsbeloppet kan vara högst lika stort som den slutliga fastighetsförrättningsavgiften.

Av den som har ansökt om förrättningen och av andra sakägare kan förskott på fastighetsförrättningsavgiften (*förskottsavgift*) uppbäras och säkerhet fordras för betalningen av fastighetsförrättningsavgiften enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. Angående förskottsavgiften gäller vad som i 8 § föreskrivs om fastighetsförrättningsavgift.

12 a §

En fastighetsförrättningsavgift som uppburits till ett för stort eller oriktigt belopp återbärs och på den betalas en ränta enligt den i 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) avsedda räntefoten, minskad med två procentenheter.

13 §

I fråga om fastighetsförrättningsavgiften gäller lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Grundbesvär som avses i lagen anförs hos behörig förvaltningsdomstol.

14 §

Närmare bestämmelser om övriga omständigheter när det gäller uppbörd och verkställigheten i övrigt av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På en förrättning eller åtgärd som har avslutats innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser om fastighetsförrättningsavgift som gäller när denna lag träder i kraft och de föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

Om fastighetsförrättningsavgiften för en förrättning eller ett uppdrag som inte har avslutats när denna lag träder i kraft, enligt de tidigare bestämmelserna skall fastställas som en arbetstidsersättning och en ersättning för allmänna kostnader och enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den som en arbetsersättning, skall fastighetsförrättningsavgiften för förrättningen i fråga om arbeten som utförts före lagens ikraftträdande fastställas enligt de tidigare bestämmelserna och i fråga om arbeten som utförts efter lagens ikraftträdande enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

För sådana förrättningar eller uppdrag som inte har slutförts när denna lag träder i kraft och i fråga om vilka fastighetsförrättningsavgiften enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den bestäms som en förrättningsersättning, skall fastighetsförrättningsavgiften för hela förrättningen fast-

ställas enligt denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

På en förrättning som inte har avslutats när denna lag träder i kraft tillämpas det

upphävda 6 § 2 mom. och de bestämmelser om sänkning av fastighetsförrättningsavgiften som utfärdats med stöd av det.

Helsingfors den 21 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Nr 1435

Statsrådets förordning**om riksomfattande mål för utbildningen enligt lagen om grundläggande utbildning och om timfördelning i den grundläggande utbildningen**

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 14 § 1 mom. lagen den 21 augusti 1998 om grundläggande utbildning (628/1998):

1 kap.

Allmänt

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om de allmänna riksomfattande målen för den i lagen om grundläggande utbildning (628/1998) avsedda förskoleundervisningen, grundläggande utbildningen och påbyggnadsundervisningen och för den förberedande undervisning som ordnas för invandrare inför den grundläggande utbildningen samt om hur den tid som används för grundläggande utbildning skall fördelas mellan undervisningen i olika ämnen, ämnesgrupper och elevhandledning (*timfördelning*).

2 kap.

Utbildningens riksomfattande mål

2 §

Elevernas utveckling till humana människor och till samhällsmedlemmar

Målet för utbildningen och fostran är att stödja elevernas utveckling till harmoniska

människor med en sund självkänsla och till samhällsmedlemmar med förmåga till kritisk bedömning av sin omgivning. Utgångspunkterna är respekt för livet, naturen och de mänskliga rättigheterna samt uppskattning av sitt eget och andras lärande och arbete. Målet är att värna om hälsa och välfärd i fysisk, psykisk och social mening samt att eleverna lär sig goda seder.

Eleverna fostras till att ta ansvar och samarbeta samt till att verka för tolerans och förtroende mellan människogrupper, folk och kulturer. Genom undervisningen stöds också elevernas utveckling till aktiva samhällsmedlemmar, och de ges färdigheter för att kunna fungera i ett demokratiskt och jämlikt samhälle och främja en hållbar utveckling.

3 §

Behövliga kunskaper och färdigheter

Undervisningen skall ge eleverna en grund för en bred allmänbildning samt stoff och impulser för att vidga och fördjupa sin världsbild. Detta förutsätter kännedom om människans känslor och behov, om religioner och livsåskådningar, om historia, kultur och litteratur, om natur och hälsa, ekonomi och teknologi. Undervisningen skall erbjuda estetiska erfarenheter och upplevelser på olika områden inom kulturen samt möjligheter att

utveckla handens färdigheter och kreativitet samt färdigheter i gymnastik och idrott.

I undervisningen stöds utvecklingen av elevernas tankeförmåga och kommunikativa färdigheter. Målet är att eleven allsidigt behärskar modersmålet samt kan kommunicera även på det andra inhemska språket och på andra språk. Målet är att eleverna lär sig grunderna för matematiskt tänkande och matematisk tillämpning samt behärskar informations- och kommunikationsteknik.

I sådan undervisning som ges på något annat språk än på modersmålet ges eleverna dessutom särskilda kulturinriktade kunskaper och färdigheter i detta språk. I sådan undervisning som enligt tillståndet att ordna utbildning följer en särskild metod som baserar sig på en viss världsåskådning eller pedagogisk princip ges eleverna också kunskaper och färdigheter enligt denna världsåskådning eller pedagogiska princip.

4 §

Främjande av jämlikhet i utbildningen samt livslångt lärande

Utbildning och fostran skall ordnas i samarbete med hemmen och vårdnadshavarna så, att varje elev får undervisning, handledning och stöd enligt sin utvecklingsnivå och sina behov. I undervisningen beaktas särskilt flickors och pojkars olika behov samt skillnader i hur de växer och utvecklas. Elevvården skall främja elevens hälsa och sociala välfärd och därigenom trygga förutsättningarna för en god utveckling och inläring.

Inlärningsmiljön skall ge eleverna möjligheter att växa och lära som individer och som medlemmar i en grupp. Särskild uppmärksamhet ägnas åt att tidigt identifiera och att övervinna inlärningssvårigheter samt motarbeta utslagning och åt att eleverna lär sig sociala färdigheter.

Eleverna vägleds och uppmuntras att på egen hand och kritiskt skaffa information samt att samarbeta allsidigt. I utvecklingen av inlärningsfärdigheterna eftersträvas förutsättningar för och lust till fortsatta studier och livslångt lärande. Målet är att eleven utvecklar en positiv jagbild. Eleverna får hjälp med att strukturera och utnyttja vad de lär sig.

5 §

Särskilda mål i undervisning för andra elever än de som fullgör sin läroplikt

Förskoleundervisningen har som särskilt mål att i samarbete med hemmen och vårdnadshavarna främja barnets utvecklings- och inlärningsförutsättningar samt att stärka barnets sociala färdigheter och sunda självkänsla med hjälp av lek och positiva inläringserfarenheter.

Påbyggnadsundervisningen har som särskilt mål att utveckla den ungas förmåga att välja yrke, förbättra förutsättningarna för fortsatta studier och främja förmågan att ha kontroll över sitt liv.

Den grundläggande utbildningen för vuxna har som särskilt mål att med beaktande av elevernas livserfarenhet, situation och ålder ge dem möjlighet att förvärva de kunskaper och färdigheter som ingår i den grundläggande utbildningen samt förutsättningar för fortsatta studier.

För den förberedande undervisningen för invandrare inför den grundläggande utbildningen är målet att ge eleverna behövliga färdigheter i finska eller svenska samt nödvändiga andra färdigheter för övergången till förskoleundervisning eller grundläggande utbildning. Undervisningen skall också främja elevernas harmoniska utveckling och integration i det finländska samhället. Målet är dessutom att undervisningen skall stödja och främja elevernas kunskaper i sitt eget modersmål och deras kännedom om sin egen kultur.

3 kap.

Timfördelningen i den grundläggande utbildningen

6 §

Timfördelningen i grundläggande utbildning för läropliktiga

Den tid som används för grundläggande utbildning fördelas mellan undervisning i olika ämnen och grupper av dessa ämnen samt elevhandledning som följer:

Ämnesgrupp, läroämne	Årsveckotimmarna ¹⁾ räknade från det undervisningen inleddes eller från föregående kontrollpunkt då ämnestimmarna fastställdes minst:									Årsveckotimmar sammanlagt minst:
	1	2	3	Årskurs			8	9		
Modersmål och litteratur		14			14				14	42
Språk som påbörjas i årskurs 1—6 (A-språk)	-	-					8		8	16
Språk som påbörjas i årskurs 7—9 (B-språk)	-	-	-	-	-	-			6	6
Matematik		6			12				14	32
Miljö- och naturkunskap				9						31
Omgivningslära										
Biologi och geografi							3		7	
Fysik och kemi							2		7	
Hälsokunskap ²⁾									3	
Religion eller livsåskådningskunskap					6				5	11
Historia och samhällslära	-	-	-	-			3		7	10
Konst- och färdighets- ämnen					26				30	56
Musik					4				3	
Bildkonst					4				4	
Slöjd					4				7	
Gymnastik					8				10	
Huslig ekonomi	-	-	-	-	-	-	-		3	3
Elevhandledning	-	-	-	-	-	-	-		2	2
Valfria ämnen										13
Frivilligt A-språk	-	-					6		6 ³⁾	12

¹⁾ Årsveckotimme = 38 timmar

²⁾ Undervisning i hälsofostran ges integrerat i årskurs 1—6 och under tre årsveckotimmar i årskurs 7—9

³⁾ Eleven kan i årskurs 7—9, beroende på språk, läsa det frivilliga A-språket antingen som valfritt ämne eller i stället för B-språket som gemensamt ämne

- Undervisning i ämnet ges inte i årskursen i fråga om inte något annat bestäms i läroplanen

Som valfritt ämne kan undervisning ges i fördjupade eller tillämpade studier i de läroämnena som anges i 1 mom., helheter som bildas av flera läroämnena, främmande språk samt ämnen som ansluter sig till informationsteknik. Namnen på de valfria läroämnena bestäms i läroplanen.

7 §

Timfördelningen i grundläggande utbildning för andra än läropliktiga

Den tid som används för grundläggande utbildning fördelas mellan undervisning i olika ämnen och grupper av dessa ämnen som följer:

Ämnesgrupp Läroämne	Obligatoriska kurser minst	Minimiuibud valfria kurser
Modersmål och litteratur	4	1
Språk	14	6
Det andra inhemska språket och främmande språk		
Matematik	8	1
Religion eller livsåskådningskunskap	1	2
Samhällsämnen och naturveten- skapliga ämnen		12
Historia och samhällslära		
Fysik		
Kemi		
Biologi		
Geografi		
Andra för den grundläggande utbildningen lämpliga ämnen eller ämnesområden		
Sammanlagt minst		44

Eleven skall välja minst fyra av de ämnen som hör till gruppen samhällsämnen och naturvetenskapliga ämnen och som föreskrivs i 1 mom.

Eleven skall läsa minst ett språk enligt lärokursen för A-språket och minst ett språk enligt lärokursen för B-språket. Eleverna skall ges möjlighet att läsa ett eller flera främmande språk som valfritt ämne.

I undervisning som ordnas i ett fängelse kan avvikelse göras från 1 mom. enligt vad som bestäms i läroplanen.

8 §

Specialbestämmelser om språkunder- visningen

Om undervisningen helt eller delvis ges på ett annat språk än skolans undervisningsspråk, kan timantalet i modersmål och litteratur samt i A-språket med avvikelse från 6 och 7 § fördelas mellan å ena sidan undervisning i modersmål och litteratur enligt skolans undervisningsspråk och å andra sidan undervisning i ifrågavarande språk så som utbildningsanordnaren beslutar. Timantalet skall fastställas så att det är möjligt att under den grundläggande utbildningen nå målen för modersmål och litteratur i det språk som är skolans undervisningsspråk. Timantalet i mo-

dersmål och litteratur enligt skolans undervisningsspråk skall dock vara minst hälften av det sammanlagda antalet timmar och kurser i modersmål och litteratur och i A-språket enligt 6 eller 7 § under tiden för den grundläggande utbildningen

I stället för i modersmål och litteratur enligt skolans undervisningsspråk kan invandrare undervisas antingen helt eller delvis i finska eller svenska enligt en särskild lärokurs avsedd för invandrare.

Om elever med samiska, rommani eller ett främmande språk som modersmål får modersmålundervisning i detta språk i enlighet med 12 § lagen om grundläggande utbildning, kan timmarna i elevens modersmål och litteratur och i övriga språk med avvikelse från 6 och 7 § fördelas mellan undervisning i språk så som utbildningsanordnaren beslutar. Elever som avses i detta moment undervisas i stället för i det andra inhemska språket i finska eller svenska enligt en särskild läroplan.

I skolor med elever som bor på samernas hembygdsområde skall ett valfritt ämne vara samiska. I skolor där elever med samiska, rommani eller ett främmande språk som modersmål får modersmålsundervisning i detta språk, skall ett valfritt ämne vara svenska eller finska.

Undervisningen i teckenspråk ges under de

timmar som reserverats för modersmål och litteratur samt andra språk.

9 §

Specialbestämmelser om förskoleundervisningen

Undervisningen av elever som enligt 17 § 2 mom. lagen om grundläggande utbildning intagits eller överförs till specialundervisning kan, om det med hänsyn till elevens inlärningsförutsättningar är motiverat, enligt 18 § lagen om grundläggande utbildning ordnas med avvikelse från 6 och 7 § så som anges i den individuella läroplan för hur undervisningen skall ordnas som har gjorts upp för eleven.

Undervisningen av de elever som omfattas av förlängd läroplikt enligt 25 § 2 mom. lagen om grundläggande utbildning kan vid behov ordnas så att undervisning i det andra inhemska språket och i ett främmande språk inte ges som gemensamt ämne. I undervisningen av elever som omfattas av förlängd läroplikt kan ämnen kombineras till ämnesblock och indelas i delområden så som anges i läroplanen.

Undervisningen av mycket gravt utvecklingsstörda elever kan ordnas enligt verksamhetsområden i stället för i skilda läroämnen så som anges i läroplanen.

10 §

Specialbestämmelser om undervisning som ges av utbildningsanordnare med särskild utbildningsuppgift

I undervisning som ges av utbildningsanordnare med en särskild utbildningsuppgift enligt 7 § 3 mom. lagen om grundläggande utbildning kan avvikelse göras från 6 eller 7 § enligt vad som bestäms i tillståndet att ordna utbildning.

Helsingfors den 20 december 2001

Undervisningsminister *Maija Rask*

11 §

Särskilda föreskrifter

I grunderna för läroplanen anges de kunskaper och färdigheter som eleverna skall inhämta då de fullgör lärokursen för den grundläggande utbildningen.

4 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2002.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 23 september 1993 om timfördelningen i grundskolan (834/1993) samt 1 § och 3 § 4 mom. undervisningsministeriets beslut av den 26 september 1994 om timfördelningen i vuxengymnasier (873/1994), förstnämnda beslut jämte ändringar och 3 § 4 mom. i sistnämnda beslut sådant detta lagrum lyder i beslut 1203/1998.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

13 §

Övergångsbestämmelse

En läroplan som gjorts upp enligt de i 12 § 2 mom. nämnda besluten kan iaktas tills utbildningsstyrelsen beslutar om läroplansgrunderna enligt denna förordning och om ibruktageandet av de läroplaner som skall göras upp enligt dem. Utbildningsstyrelsen skall godkänna läroplansgrunderna så att de läroplaner som baserar sig på denna förordning även för de sista årsklassernas del tas i bruk senast den 1 augusti 2006.

Direktör *Kirsi Lindroos*

Nr 1436

Statsrådets förordning**om redovisningen av avkastningen av penninglotteri-, tippnings- och vadhållningsspel**

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 19 och 67 § lotterilagen av den 23 november 2001 (1047/2001):

1 §

Oy Veikkaus Ab som bedriver sådan penninglotteri-, tippnings- vadhållningsspelverksamhet och som avses i 19 § lotterilagen (1047/2001) skall redovisa avkastningen av penningspelsverksamheten till undervisningsministeriet som följer:

1) 75 procent av den uppskattade avkastningen för varje kvartal under kalenderåret som förskott inom 30 dagar från utgången av kvartalet,

2) återstoden av den i punkt 1 avsedda avkastningen i fråga om de tre första kvartalen inom 60 dagar från utgången av respektive kvartal, samt

3) avkastningen för hela kalenderåret inom en månad efter att sammanslutningens bokslut har fastställts.

Utredning om räkenskapsperiodens avkastning skall inom den tid som föreskrivs i 1 mom. 3 punkten också tillställas inrikesministeriet och finansministeriet.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och den tillämpas första gången vid redovisningen av avkastningen för 2002.

Helsingfors den 20 december 2001

Kulturminister *Suvi Lindén*

Regeringsråd Erkki Norbäck

Nr 1437

Statsrådets förordning

om ändring av 3 och 5 § förordningen angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen av den 21 december 1944 angående verkställigheten av lagen om kyrkans centralfond (982/1944) 3 § 3 mom. och 5 §, av dessa lagrum 5 § sådan den lyder i förordning 657/1983, som följer:

3 §

Då kyrkoskatt eller samfundsskatt, på grund av vilken en församling enligt 22 kap. 8 § 1 eller 3 punkten kyrkolagen har betalat avgift, har nedsatts genom laga kraft vunnet utslag, är församlingen berättigad att av centralfonden återfå vad denna betalt för mycket.

och beloppet av komplettering av skatteintäkter används såsom grund den kalkylerade kyrkoskatten vid den beskattning som verkställts under det år som föregått året för beviljandet av kompletteringen samt den samfundsskatt som skall betalas.

Understöd beviljas församling i fulla hundratal euro.

5 §

Vid uträkning av de utjämningsgränser, som avses i 9 § lagen om kyrkans centralfond

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 20 december 2001

Kulturminister *Suvi Lindén*

Överinspektör Tuula Lybeck

Nr 1438

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om ortodoxa kyrkosamfundet

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *ändras* i förordningen den 6 mars 1970 om ortodoxa kyrkosamfundet (179/1970) 103 § 3 punkten, 116 § 4 punkten och 218 § 4 punkten, av dessa lagrum 103 § 3 punkten sådan den lyder i förordning 134/1998 och 218 § 4 mom. sådant det lyder i förordning 894/1987, som följer:

103 §

Vid församlingsfullmäktiges i 102 § nämnda två sammanträden skall följande ärenden handläggas:

vid det andra fastställs längden över röstberättigade för följande kalenderår, fastställs församlingens budget och inkomstskattesats samt godkänns församlingens verksamhetsplan för följande år, granskas församlingens målprogram samt väljs sådana revisorer och andra förtroendevalda för följande år, vars uppdrag upphör vid årets slut.

116 §

På församlingsrådet ankommer:

4) att fastställa förslag till inkomst- och

utgiftsstat för församlingen och fastställa inkomstskattesats,

218 §

Har, sedan avgiften betalats den beskattningsbara inkomst som avses i 41 § 1 mom. 1 punkten lagen om ortodoxa kyrkosamfundet avlyfts genom ett laga kraft vunnet beslut eller har församlingen påförts skatt som avses i 2 punkten i samma moment, har församlingen rätt att från centralfonden återfå vad som betalats för mycket.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 20 december 2001

Kulturminister *Suvi Lindén*

Överinspektör Tuula Lybeck

Nr 1439

Statsrådets förordning**om justering av räntan på vissa statens försäljningsprisfordringar och statliga lån enligt lagen om renskötsellägenheter, naturnäringslagen och renhushållningslagen**

Given i Helsingfors den 20 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 58 § lagen den 21 januari 2000 om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000):

1 §

Statens försäljningsprisfordringar

På statens försäljningsprisfordringar enligt lagen om renskötsellägenheter (590/1969), naturnäringslagen (610/1984) och renhushållningslagen (161/1990), som uppkommit före den 1 januari 1996, tas från ingången av 2002 ut en årlig ränta på högst 2,5 procent.

2 §

Statliga lån

På statliga lån som beviljats med stöd av lagen om renskötsellägenheter och renhushållningslagen, som uppkommit före den 1 januari 1996, tas från ingången av 2002 ut en årlig ränta på högst 2,5 procent. Om räntorna på bostadslån som beviljats med stöd av lagen om renskötsellägenheter samt på beviljade tilläggs lån och bostadslån som beviljats med stöd av renhushållningslagen bestäms dock särskilt.

På statliga lån som beviljats med stöd av naturnäringslagen tas från ingången av 2002

ut en årlig ränta på högst 2,5 procent. Om räntorna på bostadslån som beviljats med stöd av naturnäringslagen bestäms dock särskilt.

3 §

Inverkan av skuldsanering

Om räntan på statens försäljningsprisfordringar eller statliga lån har ändrats vid skuldsanering enligt lagen om företagsanering (47/1993), lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993), renhushållningslagen (161/1990), landsbygdsnäringslagen (1295/1990), lagen om finansiering av landsbygdsnäringar (329/1999) eller lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringar (45/2000) tas den ändrade räntan ut under den tid som ändringen är i kraft.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 20 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*Regeringssekreterare *Jukka Mirvo*

Nr 1439

Stáhtaráđi ášahus**muhtin boazodállolága, luondduealáhuslága ja boazodoallolága mieldásaš stáhta
vuovdinhaddeoažžumiid ja stáhtaloanaid reanttuid dárkkisteamis**

Addojuvvon Helssegis juovlamánu 20 beaivve 2001

Stáhtaráđi mearrádusa mielde, mii lea dahkkon eanan- ja meahccedoalloministeriija meannudeamis, ášahuvvo boazodoalu ja luondduealáhusaid ruhtadanlága (45/2000) 58§' vuodul čuovvovaččat:

1 §

Stáhta vuovdinhaddeoažžumat

Boazodállolága (590/1969), luondduealáhuslága (810/1984) ja boazodoallolága (161/1990) mieldásaš ovdal 1. beaivve odđajagimánu 1996 šaddan stáhta vuovdinhaddeoažžumiin berrojuvvo jagi 2002 álgu rájes eanemusat 2,5 proseantta jahkásaš reantu.

2 §

Stáhtaloanat

Boazodállolága ja boazodoallolága vuodul ovdal odđajagimánu 1 beaivve 1996 mielihuvvon stáhtaloanain berrojuvvo jagi 2002 álgu rájes eanemusat 2,5 proseantta jahkásaš reantu. Boazodállolága vuodul mielihuvvon visteloanaid ja daid olis mielihuvvon lassiloanaid reanttuiin ja boazodoallolága mielde mielihuvvon visteloanaid reanttuiin ášahuvvo goitge sierra.

Luondduealáhuslága mieldásaš stáhtaloanain berrojuvvo jagi 2002 álgu rájes eanemusat 2,5 pro-

seantta jahkásaš reantu. Daddjojun lága vuodul mielihuvvon visteloanaid reanttuiin ášahuvvo goitge sierra.

3 §

Vealgeortnemiid váikkuhus

Jos stáhta vuovdinhaddeoažžuma dehe stáhtaloana reantu lea rievdaduvvon fitnodaga saneremis addojun lága (47/1993), ovttaskas olbmo vealgeortnemis addojun lága (57/1993), boazodoallolága (161/1990), eananguovloaláhuslága (1295/1990), eananguovloaláhusaid ruhtadanlága (329/1999) dehege boazodoalu ja luondduealáhuslaga ruhtadanlága (45/2000) mieldásaš vealgeortnemiin, berrojuvvo rievdaduvvon reantu dan áigemearis, go nuppástus lea fámus.

4 §

Fápmui boahtin

Dát ášahus boahtá fápmui odđajagimánu 1 beaivve 2002.

Helssegis juovlamánu 20 beaivve 2001

Eanan- ja meahccedoalloministeriija *Kalevi Hemilä*

Ráddehusčalli Jukka Mirvo

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1433—1439, 2 ark

EDITA ABP, HELSINGFORS 2001

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663